

GAZETA KRAKOWSKA

Nro 103.

Z KRAKOWA DNIA 23 GRUDNIA 1812 Roku WE SRODĘ.

Prefekt Departamentu Krakowskiego.

W. Herder z strony Najjaśniejszego Króla i Pana Naszego do organizacji Administracyi Salin Wielickich^o wyznaczony Kommissarz patryotycznemi powodowany sentymentami, złożył na ręce Prefekta sumę zł. pol. 1500 z prozbą, aby w ofierze przyjęta została. — Oto jest odezwa Jego w tej mierze do Prefekta uczyniona:

„Nim mi przyjdzie tutejszy opuścić kraj, któremu moje słabe poświęciłem był usługi, i do którego mocne powzięłem przywiązanie, choć skłonności mego dogodzić serca, mam honor upraszać J.W. Prefekta, aby załączony dar, który z najszczerzszym uczuciem na Ołtarzu składam Ojczyzny, łaskawie przyjąć raczył.,, W Krakowie d. 15 Grudnia 1812.

(Pod.) *S. A. W. Herder.*

Tea czyn chwalebny, aby do publiczney doszedł wiadomości, Prefekt w Gazetach umieścić go polecił. W Krakowie d. 17go Grudnia.

Wodzicki, Prefekt.

Wronski, S. J.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu W Pałacu Naszym w Dreźnie d. 30go miesiąca Listopada roku 1812.

FREDERYK AUGUST

z Bożey Łaski Król Saski, Xże Warszawski &c. &c.

Na uczynione przedstawienie Ministra

Sprawiedliwości pod dniem 7 Listopada 1812 w skutku oświadczonego życzenia P. Barona de Baum Konsyliarza Nadwornego Cesarza Jmci Austryackiego i Króla, i Kommissarza Rządu Galicyjskiego w Warszawie, w przedmiocie wręczenia zapozwów przed Sądy Xięstwa Warszawskiego osobom w Królestwie Węgierskiem zamieszkałym i oznaczenia dla nich terminu dłuższego do stawienia się w tychże Sądach, postanowiliśmy i stanowimy:

Minister Sprawiedliwości z mocy szczególnego upoważnienia, które mu Dekretem Naszym z dnia 9go Lutego 1811 udzieliliśmy, zamiast drogą tymże Dekretem przepisaną udawania się wprost do władz Sądowych Austryackich, przesyłać będzie Legacyi Naszey w Wiedniu zapozwów do osob w Węgrzech zamieszkałych, a powołanych w sprawach przed Sądami Xięstwa Warszawskiego toczących się, końcem załatwienia wręczania takowych zapozwów przez Kancelaryą Królewską w Węgrzech; tudzież, wyda tenże Minister stosowne do Prokuratorów Naszych przy Sądach i Trybunałach Xięstwa Warszawskiego zalecenie, aby, gdy Królestwo Węgierskie nie jest Państwem ościennem Xięstwa Warszawskiego, w zapozwach do tamecznych mieszkańców wydanych podług Art. 73 Nro 2 Kodexu postępowania cywilnego, tymczasowo w Xięstwie War-

szawskiem zaprowadzonego, termin doflawienia się czteromiesięczny wyznaczony był.

Dopełnienie i umieszczenie niniejszego Dekretu w Dzienniku Praw, Ministerowi Sprawiedliwości Xięstwa Naszego Warszawskiego zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S.)

Przez Króla:

Minister Sekr. Stanu

Zgodno zorygi.

Stanisław Breza.

Felix Łubiński,

Zgodno zorygin.

Minister Sprawie.

Minister Sekr. Stanu

Stanisław Breza.

Ant. Jonemar, Kon. Ministeryi.

Z Królewca d. 7 Grudnia.

W dziennym rozkazie dzisiejszym ogłoszono tu co następuje:

„Przejechał przez Królewiec Putkownik Anatole de Montesquieu, Szambelan Cesarski, a Adjutant Xcia Neufchatelskiego, wiezący do Paryża wiadomość o zwycięstwie nad rzeką Berezyną, odniesionem d. 28 Listopada przez Cesarza nad połączonemi wojskami Admirala Czyczkowa i Jenerała Wittgensteina. — W dniu tym nazawsze pamiętnym utracili Moskale 8 chorągwi, 12 dział, i 8000 ludzi w samych jeńcach. P. Montesquieu wiezie chorągwie do Paryża. Wojsko wchodzi do Wilna, gdzie zapaśne magazyny pokrzepią je po doznanym niedostatku. Na dwa dni przed tą bitwą, Moskale przymuszeni umykać nagle po moście przy Rorysowie, musieli porzucić większą połowę bagażów swoich.

(Pod.) *J. Gardineau, Naczelnik Sztabu Wielkorządcy Pruss Wschodnich.*

Z Lwowa d. 8 Grudnia.

Według doniesień Moskiewskich, strata ich w bitwach pod Połockiem 18 i 20 Października bardzo była wielka. Jenerał ich Balk został raniony, Xze Sybirski i Jen. Hamer dostali kontuzyi, a Szambelan Mordwinow, Szef batalionu wyborowego zbroyney siły Peterzburzskiej, utracił nogę.

Korpus Moskiewski pod Jenerałem Sackinem utracił już w jeńcach 7824 ludzi, a znaczna liczba ranionych i obłąkanych jest po lasach. Uchodzi on na Wołyń, a ściga go korpus Jen. Regnier.

Z Paryża d. 4 Grudnia.

Jutro dane będą na wszystkich teatrach bezpłatne reprezentacye, a pioutrze w rocznicę koronacyi N. Cesarza miało Paryż wyposarzyć 12 dziewcząt, które zaślubione zostaną w kościele Panny Maryi. Kardynał arcybiskup dawać im będzie ślub. N. Cesarzowa dawać będzie audyencye w pałacu Tuilleries. W kościele metropolitalnym odśpiewane będzie *Te Deum*. W wieczor całe miało i gmachy będą oświetlone.

Marszałek Marmont, Xze Raguzy, przybył d. 27 Listopada do Bordeaux, powracając z Hiszpanii do Paryża.

Aktor Clozel uwięziony został w Opatwie, ponieważ w iedney z swoich rol wydrzeźnił gestami i słowy dramatycznego pisarza P. Murvill.

D. 6 opuści N. Cesarzowa St. Cloud i przeniesie się na zimowe mieszkanie do pałacu Tuilleries.

Z Frankfortu d. 6 Grudnia.

D. 3 b. m. przebiegło tędy trzech gońców, dwóch od wielkiego wojska, a trzeci do tegoż wojska.

Czwarty batalion gwardyi Cesar-
skiej, około 700 ludzi liczący, przybył
tu wczoraj, a dziś udał się w dalszą dro-
gę do Berlina.

Z Londynu d. 27 Listopada.

Dzień 24 b. m. przeznaczony być w
odezwie Xcia Rejenta na zebranie się no-
wego parlamentu. Spodziewano się go-
wszechnie, że J. Królewiczowska Mość za-
gai sam posiedzenia tego mową od tronu.
Korona Królewska postanowiła zostać z To-
wru do jubilera koronnego, dla odchędo-
żenia, i Xże Rejent miał się z okazało-
ścią udać do parlamentu. Zamiaści tego o-
świadczył Lord kanclerz licznie zebrany
członkom obu izb, iż J. Królewiczowska
Mość nie uznał za potrzebne znajdowania
się na posiedzeniu i zlecił kommissyi o-
tworzyć parlament. Przeczytano zlecenie
kommissyi i Lord kanclerz wezwał w zwy-
czayney mowie członki obu izb do wy-
konania przysięgi i obrania mowcy. Na-
stępujące przedmioty będą częścią nara-
żeń parlamentu: 1) Sposób jakim woj-
na w Hiszpanii prowadzona była, i szcze-
gólniejsze okoliczności uzbrojoney w Sy-
cylji wyprawy. 2) Jak ministerium postą-
piło względem wojny na północy. 3) Pier-
wsze przyczyny i prowadzenie potem woj-
ny z Ameryką. 4) Pytanie względem
przypuszczenia katolików do wspólnych
praw. 5) Przywilej wschodnio-indy-
jskiej kompanii. 6) Ostatniem i najważ-
niejszym działaniem będzie skarb, kre-
dyt publiczny, podatki, ośobliwie w Ir-
landyi, handel, pozwolenia okrętowe. P.
Whitbread w prowadzi, iak mówią, do
parlamentu rzecz o pokoy. Parlament o-
droczy swoje posiedzenia d. 20 Grudnia
do 1 Lutego.

Nadzwyczajna gazeta dworska oznay-
miła następującą wiadomość:

Kapitan Fulton przybył tu z listami
od Jenerata Prevost z Kanady, z których
pokazuje się, iż d. 23 Października kor-
pus Amerykanow, który usiłował po-
wtornie wtargnąć do wyższej Kanady, po-
bity został. Jeden jenerał, 900 ludzi, ie-
dno działało i jedna chorągiew dostały się
w nasze ręce. Z naszey strony utracili-
śmy walecznego officera Brock i jego ad-
jutanta Magdonalda, którzy przed roz-
prawą, broniąc powierzonego im miejsca
polegli.

(Pod.) *Bathurst.*

Dziesięć liniowych okrętow, 15 fre-
gat i 20 brygow postanemi bydź mają do
Ameryki. Fregaty będą lepiej ludzmi o-
sadzone, ażeby Amerykanom wydołać po-
trafiły.

Z Hiszpanii dowiadujemy się, że
Lord Wellington złączył się z Jeneratem
Hill i cofnął się do Salamanki. Na row-
ninach Salamanki ofiarowało dawniey
woysko Angielskie bitwę Francuzkiemu;
teraz niewiadomo czyli utrzyma się w
pięknem tem stanowisku, lub cofnie się
do granic Portugalskich. Za przykładem
Ballasterosa poszedł Jenerał Hiszpański
Merino. Stany zamyślały ieszcze w Lip-
cu Lorda Wellington mianować jeneralis-
simem woyska Hiszpańskiego; ale postą-
nowienie to dopiero w Wrześniu przyszło
do skutku, które stało się przyczyną po-
roźnienia i kłotni Hiszpańskich korpusow
z Angielskimi. Ballasteresowi odebra-
ne zostało dowodztwo i jest aresztowa-
ny.

Listy z Gotenburga donoszą, iż lic-
ne korpusy woyska Francuzkiego przezna-

czone do wielkiego woyska, nadsięgnęły do Królewca i Memla, gdzie mają rozkaz zimować. Poczta z Helgoland przyniosła wiadomość, iż woyska Francuzkie cofaione zostały z Holszteinu i Szlezwika i udały się także do Królewca. Wnieść więc ślad należy, iż co raz większe zachodzi porozumienie między Francją i Danią. Zdaie się, iż w Danii milicya do liniowego woyska wcielona i nad dawniejsze przykłady znacznie pomnożoną została, bo wynosi do 100,000 ludzi. Milicya ta odbywa służbę woyskową. Pomnożenie iey zaś przypisują boiaźni, ażeby na wiosnę Anglicy nieodwiedzili którey prowincyi Duńskiej.

Wypis z listu officera Angielskiego pod d. 23 Października z Modrytu.

Jużem Ci donosił, iak byliśmy zmartwieni, gdy odebraliśmy rozkaz cofnienia się ślad. Nie staie mi wyrazów do opisania między biednych Hiszpanow. Gdy po bitwie pod Salamanką przysięliśmy tu, wyznaczoną została kommissya woyskowa i wielka liczba osób poszła, podług zwyczaju Hiszpańskiego, na śryczek zato, iż sprzyiały rządowi Króla Józefa. Cofnienie się nasze pociągnie za sobą nayszkodniejsze skutki; zniszczy naprzod zaufanie ludu, które pokładał w opiece Anglikow, potem przekona Hiszpanow, iż nie iesteśmy w stanie zdobyć ich kraju i wydrzeć go z pod panowania Francuzkiego. Dziwi nas mocno, gdy słyszemy, iż w Anglii mniemaia, iakobyśmy tu nayta-godniejszy rząd zaprowadzili. Zapewnić Cię zaś mogę, iż rząd Króla Józefa iest taki, iż Hiszpanie powinni go nad nasz przenieść. W większey liczbie miały, przez które przechodziliśmy, prawie za-

dney kobiety nie zaślaliśmy; wszystkie oddaliły się z woyskiem Francuzkiem. Mowia, iż зайmiemy znova dawne okopy pod Tores-Vedras; bo połączeniem siłoma Francuzkim niepodobna się oprzeć. Francuzi mają dziś przeszło 130,000 bagnietow w Hiszpanii. Wieleż my przeciw nim stawic możemy? naywięcey 40,000 Adilkow.

W pewney znaiomey Operze widać czarodzieyskie zwierciadło, tę własność mające, że iednę osobę pokazuje brzydką i piękną, iak ią wyślawic wypada. Nasi dziennikarze Ministrówscy rozumieią zapewne, że mają to cudowne zwierciadło, w którym pokazują nam iednę osobę i narody raz iako barbarzyńskie, drugi raz iako wzory cywilizacyi, w miarę iak one porzucaią nasz polityczny system, albo przyślępią do niego. Teraz dziennik *Sun* wychwala nam rozum i biegłość gabinetu Moskiewskiego; wyślawia w nayszczulszych wyrażach filantropia i naywyższą cywilizacyą szlachty Moskiewskiej; porownywa woyska Moskiewskie z pułkami Spartańskimi i Macedońskimi; śmie nawet twierdzić, że Moskale niewolnicy wiodą życie szczęśliwe, i że Polacy, Finlandczykowie, Multańczykowie powinni lubic i błogosławic panowanie Moskiewskie. Dwa lata temu, tenże sam dziennik wcale inaczey przemawiał, a sądziemy, że zgodniey z prawdą. Mowil na ow czas, podług opisu podróży P. Clarke, że niemasz w całym państwie Moskiewkiem człowieka, któryby mógł rozumować zdrowo o polityce Europejskiej, o interessach różnych krajow, i o handlowych. Przytaczał z pewnością i z zaleceniem nawet wyiutki z dzieła Pana

Clarke, w których między innymi rzeczami czytamy co następuje:

” Są niektórzy szlachta Moskiewscy bogatsi od najmałtniejszych Parow Angielskich, i jest bardzo wielu ubożuchnych; ale do tego bogactwa i uboństwa łączą najwyższą podłość i zepsucie. W uciechach zmysłowych nie znają ani prawa, ani sumienia, ani honoru; w rozrywkach są dziećmi, w zemście kobietami Naypierwszy szlachcic w Państwie, gdy utrata łaski dworu, lub zły stan majątku zagnała go usunąć się do dóbr, przedsięwzięcie tryb życia mało się różniący od bydliczego. Uyrzysz go przez cały dzień z gotą szyją, z długą brodą, okrytego prostym kozuchem, iedzącego surową rzepę, piącego kwas, spiącego przez połowę dnia, łąającego swą żonę i słuźalców przez drugą połowę; a tak też same ma uczucia, potrzeby i rozrywki co chłop. Tenże sam systemat tyranii, rozciągający się od tronu do niższych stopni społecności, wygasza oślanią iskierkę ludzkości w sercu tego niewolniczego ludu. Wielcy i mały, bogaci i ubodzy, wszyscy zarowno okazują się słuźalcami wyższych, zarowno dumnymi i srogimi względem niższych; zarowno zabobonnemi, ciemnymi, chytremi, barbarzyńskimi, nieochędożnymi i brzydkimi. Car okłada kiiem panow, Xiążęta i szlachta swoich poddanych, a ci swe żony i dzieci. Nim słońce weydzie, kańczug zaczyna bydź czynnym w całym Państwie Moskiewskiem, aż do nocy. Od Pana aż do naybiedniejszego chłopu gryzie Moskalow robaństwo. Jeżeli cudzoziemcowi zdarzy się nieszczęściem spojrzeć na daną mu do iedzenia polewkę, dostrzeże w niej jakie istoty

żyjące lub obumierające, a Moskal poćknie ie bez obrzydliwości. Xiążę Potemkin wyymował robaństwo z włosow swoich na głowie, i zabijał ie na srebrnem naczeniu stołowem. Są piękne Xiężniczki w Moskwie, które nie wahaia się iedź za iego w tey mierze przykładem. — Rodowity Moskal poćki o czarnym chlebie i szkłance gorzałki. Pożywa na obiad bardzo tłuste mięsisko, a zapobiegając szkorbutowi, ie ogórki solone, kapuść kwaśną &c. Nadaremnie cudzoziemiec czeka odmienienia mu widelców i noża; a iezli ie odda, podaia mu ie nieotarte. U Hrabiego Alexego Orłowa, iednego z naywiększych panow Moskiewskich, słuźący iego pluli na kosztowne półmiski, i obcierali ie brudnymi serwetami. Siedzący przy nim wykalali zęby widelcami, a potem brali niemi potrawę z obnośzonego półmiska. Niemasz w całym państwie Moskiewskiem łozka, w którymby Anglik, obeyrzawszy ie, odważył się położyć.

Jeżli chcemy poznać dobrodziejstwa, iakimi rząd Moskiewski obsypie kraie, które do swego rozległego państwa wciela, dowiemy się o nich z dzieła Pana Clarke w następującym wyiątku:

Ze wszystkich barbarzyńskich ludow, które Krym podbiwszy, zniszczyły w nim starożytne pomniki, Moskale naywięcej spustoszenia zrzadzili.

O ruinach Bachtchiserai, kwitnącey niegdyś stolicy Hasow Tatarskich, tak P. Clarke pisze: Slepe barbarzyństwo Moskalow miało czem nasycie w tey wspaniałey stolicy swoje skłonność do niszczenia. — Zniszczono doszczętu część miaśła zamieszkanego od Grekow, a wielką rozległość doliny zajmującą; nie zostawiono

tam kamienia na kamieniu.

Spuśoszenie Kaffy wszelkie inne przechodzi. Zabrali tam Moskale ołów z wodociągów dla zrobienia kul z niego; połamali marmury dla zrobienia z nich bateryy; zrobili sobie nawet zabawkę wysadzając prochami na powietrze szczątki pożytecznych i wspaniałych pomników mówiąc, że woziwody nie mieliby nic do czynienia, gdyby wodociągi pozostały w całości. — Patrzył na to Pan Clarke, iak żołnierze Moskiewscy obalili przepyszną wieżę meczetową w temże mieście, a to przywiązani do niej linami. Łoskot upadający tej wieży przebudził zgnuszniatych Turczynów, którzy siedząc na kobiercach w przyległej kawiarni, tytuń ciągnęli. Wyzionęli wtedy przekłęstwa na czyn tak świętokradzki; i Grecy nawet nie mogli się wstrzymać od wstania: „Ach Scytowie!,,

Jeżeli się kto (pisze P. Clarke) zapyta, co Moskale wyrabiali w krymie podobszy go przez zdradę i ukrucieństwa, ktoro się odpowie: Cały kraj zniszczyli, powycinali drzewa, poobalali domy, powywracali świątynie i gmachy publiczne, popsuli wodociągi, zrabowali mieszkańców, zelżyli Tatarów w ich obrządkach religijnych, powydobywali z grobow zwłoki przodków tych biedaków, wyrzucając ich kości na gnoiowiska, i dając żreć wieprzom w ich trumnach; poniszczyli wszystkie pamiątki starożytnej pootwierali bez różnicy groby świętych pogańskich, i popioly ich na wiatr rzucili.

Do takiego stopnia cywilizacyi došli byli Moskale w r. 1801; tak pisały onich Dzienniki nasze w r. 1809. Dziennik the

Sun powinien sobie przypomnieć życzenie swoje w ów czas, aby sławna ziemia wydobytą była z pod barbarzyńskiego panowania Scytów terazniejszych. A przecięż tychże samych Scytów pożytuie teraz za wspaniałomyślny naród, na który cała Europa oczy obrocić powinna. Coż więc takiego od niedawnego czasu zrobili, że przeszali bydź barbarzyńcami, i że ich się nie należy obawiać? Czyliż woysko ich uciekając przez rozległe swe państwo z pochodnią w rękę, i obracając własne miasta w perzynę, tudzież gubiąc własnych ranionych w płomieniach, nabyli prawa do zaufania ucivilizowanych narodów? Obraca także oczy Europa na Moskwę, lecz dla błogostawienia Opatrzności, że od iey granic tak dzikie hordy oddala.,

Z Kiel (w Holsztyńskiem) d. 1 Grudnia.

Bardzo już wielu cudzoziemców, którzy z kraiu Moskiewskiego wynieśli się, przejechało przez miasto nasze, a między niemi naywięcej było Niemców, Włochów i Szwaycarów. Wszyscy uchodzą śpiesznie z tej niegościnney ziemi. Niższa klasa ludu Peterzburckiego w grabcy ciemnocie swojej nie czyni najmniejszego wyjątku. Wszystkich ona cudzoziemców nienawidzi, w czem i Anglików nie oszczędza. Niedawno, ludzie z pospólstwa uyrzawszy idące dwie osoby należące do poselstwa Angielskiego, wymyślali na nie, i rzucali kulki ze śniegu, aż póki się do pałacu nie dostały, i gdyby fraż żołnierska nie wypadła była, kto wie, iakby się ta scena ukończyła, a o co nie upomnieć się za rzecz rosiropną Poseł Angielski osądził. — Kraj Moskiewski w znaczney od teatru woyny odległości wyśta,

wia obraz spustoszenia. Wszędzie pułki między Wołgą, morzem Bałtyckiem i Dźwiną. Wśie popalone, mieszkańcy pociękali, grunta niezasiane w jesieni. Z miast bardzo wielu pounhodziło, a szczęśliwy, kto nie spotkał żołnierzy idących do wojska, bo inaczej, doznałby nie szczęścia, którego chciał uniknąć. Którędykolwiek korpusy Moskiewskie ciągnęły, wszędzie okropne ślady przechodu zoflawiły. Pewny lekarz, rodem Szwayear, otrzymawszy w Peterzburgu pozwolenie popłynienia z Rygi do Szwecyi, zastał przy gościńcu do Rewla najmniej 25,000 ludzi, którzy uszli, a mieszkają pod szałasami na brzegu lasow najbliższych morza, aby mogli łatwiej dostawać żywność za pieniądze z nadbrzeżow Finlandyi: — Lify z Moskwy niemniej okropny stan tego niegdyś kwitnącego miasta wystawiają. Po wyjściu z niego wojska Francuzkiego, najpierwsi Kozacy weszli do niego, iakby zdobywcy, i zupełnie ie zrabowali. Po rabunku wiele osob poymano, iuż to z osobifley niechęci, iuż też z chciwości ich majątku. Na poboczney linii, którą wielkie wojsko Francuzkie idzie na leże zimowe, wszędzie słyszy one płacz i narzekanie mieszkańców, będących pewnemi pożogi tam, zbłąd Francuzi uftapiają. Wściekłości tey w pufoszeniu, wrodzoney Kozakom, Baszkierom i innym dzikim ludom, składającym teraz iedyną jazdę wojsk Moskiewskich, przypisać należy trudność iakiey Kotuzow w posuwaniu się za wojskami Cesarza Francuzow doznaie. Jakkż niewidziano prawie regularnego żołnierza Moskiewskiego w całej drodze aż do Smoleńska. — Czytaliśmy w biuletynie Francuzkim, że miało Mo-

skwa i za 100 lat nie powftanie z okropności, iakie wściekły Rostopczyn na nie sprowadził. Domyślać się należy, iż niewiadomo, czego żołnierz Moskiewski zdolnym nie jest dokazywać o 100 mil od linii działań, bo rozciągnąłby iak naywierniej do całej ludności Moskwy Europejskiej fraszne proroctwo, zaftosowane do pierwszej stolicy tego Państwa.

Z Lipska d. 7 Grudnia.

Dziś nadciągnęły tu trzecie bataliony pułkow 3go i 105go lin. piechoty Francuzkiej; każdy z nich liczył przeszło 1000 ludzi; jutro wypoczną, a poiutrze udadzą się na dalsze swe przeznaczenie.

Z Norymbergi d. 3 Grudnia.

W tych dniach mieliśmy tu liczny przechod wojsk Bawarskich, przeznaczonych do korpusu Bawarskiego, zofstającego przy W. wojsku Francuzkiem.

Z Laibachu d. 23 Listopada.

Kroackie pułki utrzymują nawet przy wielkiem wojsku chwałę, którą sobie dawniej ziednały. W biuletynach znajduje się chwalebne o nich wspomnienie, a J. C. K. Mość zaszczycił ie oświadczeniem swojego ukontentowania. Pułkownik Slewariach pomimo poniesioney rany zofstawał na czele swojego pułku i szedł na wyścigi z walecznemi pułkami Francuzkami pod Ofrownem. Pod czas bitwy nad rzeką Moskwą na czworogran z kroatow utworzony kilkokrotnie uderzyła jazda Moskiewska, zawsze iednak utrzymał się i znaczną nieprzyacielowi zadawał klęskę dozwalając mu się zbliżyć. N. Cesarz posunął wiele officerow na wyższe stopnie i pomiędzy Kroackie pułki rozdał 14 ozdob legii honorowey.

Z Kopenhagi d. 5 Grudnia.

D. 4 Listopada 4 liniowe okręty Moskiewskie i 2 fregaty przepłynęły około Christiansoe. Prowadził te okręty i liniowy okręt Angielski. D. 12 w południe porzeżono 2 liniowe okręty Angielskie, 1 fregatę i 6 brygow, a wieczorem razem 7 liniowych okrętów i 1 bryg pod dowództwem Wiceadmirala, które do 21 bawiły w wodach Duńskich.

Z Amsterdamu d. 4 Grudnia.

Zaciąg popisowych do woyska na rok 1813 uskutečnił się w tych departamentach równie szybko i spokojnie, iak w latach poprzedzających. Liczba zaciągających się z ochoty przechodzi nawet liczbę lat dawniejszych; wynosi bowiem przeszło 460. Miała Amsterdam, Utrecht i Harlem najwięcej w tem celu; Amsterdam sam liczy ich 220. Dowody te ukazują widoczniej niżeli wszelkie rozumowania, iak dalece poprawił się duch woyskowy w tym kraju.

Z Nowogierku d. 17 Października.

Wszystkie usiłowania federalistów (Anglii sprzyjających) są daremne. P. Clinton nie otrzyma dosłowności prezydenta; pomimo największego natężenia nie może mieć iak 80 głosów, gdy P. Madison mieć ich pewnie będzie 138. Niektóre prowincye, iak n. p. Newhampshire i Jersey z powodu handlu, głosowały za pokojem z Anglią. Filadelfia dała piękny przykład patryotyzmu i mała tylko bardzo liczba znalazła się tam za Anglią. Zdziwienia godnem jest jednak niewdzięczne przejście kwakrow na stronę Anglii. Zastaniają oni się maksymą swej religii: „żadney woyny; „, lecz potrzeba jeszcze do tego dodać: „żadnego przekupstwa,

żadney zdrady! „

Ze wszystkich stron zgromaŹają się woyska. W tej chwili idzie Jenerał Harrison z 14,000 ludzi przeciw Detroit. Jenerał Tompkin ma z drugiej strony od Niagara z podobnieŹ znaczną siłą wtarŹnąć do Kanady.

List z Montreal donosi, iż do Quebec przybyło 14 przewozowych statków z 3000 woyska. Oczekują tam jeszcze 5000 Anglików i umocniają wyspę Orzechową na wniŹciu do Kanady od rzeki Soper.

Amerykański Jenerał Hausler przeszedł z 4000 woyska za rzekę S. Wawrzeńca pod Liwiston i po potyczce opanował nieprzyjacielskie batterye pod Queensfown, przyczem zabrał 1500 jenców. Inne doniesienia mówią, iż ta wyprawa nie udała mu się, i że później z stratą 400 Amerykanów za tę przeparty został.

Dnia 3 Listopada.

Poddanie się twierdzy Detroit ułatwiło w padanie hord Indyjskich do naszego kraju. Twierdza Chicago nad jeziorem Illinois oddana im została d. 15 Października. O milę Angielską wszyscy oficerowie i żołnierze zostali mimo zawartey kapitulacyi zamordowanemi. Pomiędzy temi ofiarami znajdowały się 3 kobiety i 9 dzieci. Kapitanowi Wells wyrwali Indyjanie serce, przypiekligo i ziedli. Twierdza Madison opasana jest od 400 Indyjnow; nad rzeką Mississipi stoi ich 200 dla wspierania tego oblężenia; 500 napastkuje nasze granice, a 1200 grozi zburzeniem naszych ufortyfikowań. Przez pierwszą naszą przegraną stali się śmiałemi. Twierdza Waynes znajduje się w dobrym stanie obrony.

D O D A T E K

D O N° 103.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 23. GRUDNIA 1812 Roku WE SRODĘ

Z Warszawy d. 19 Grudnia.

Ministerium Sprawiedliwości.

Podaje do wiadomości publiczney, iż N. Pan Dekretem swoim w dniu 19 Listopada roku 1812 w Dreznie wydanym przeczytawszy mianować W. Stanisława Badowskiego z Sandziwojewa Sędzią Pokoju Powiatu Łomżyńskiego, w miejsce W. Kulikowskiego, który od dalszego sprawowania rzeczónego urzędu Sędziego Pokoju uwolnionym zostął.

Na dniu 10 b. m. przejechał przez nasze miasto N. Cesarz Francuzów Król Włoski w najlepszym zdrowiu, i kilka godzin zabawiwszy w dalszą do Paryża puścił się podróż.

Na dniu 15 b. m. zjechał tu JO. Xże Jmé Bassano Minister Związków Zewnętrznych.

Od 560 korpusu W. Woyska przybyło do tej stolicy kilku Jeneratów, i officerów sztabowych. Znajdują się między niemi JW. Jen. dywizyi Kniaziewicz.

Z Wilna d. 3 Grudnia.

(Z Gazety Berlińskiej.)

Dnia 29go z. m. główna kwatera Francuzka była w Zakalinie pod Zembinem. (a)

(a) Zembin leży o 47y mile od Boryssowa na gościńcu do Pleszeniewic o 3 mile od tego miejsca,

(b) Doniesliśmy już o tem zwycięztwie.

(c) Mołodzieszno miasteczko w Worowo letwie Wileńskiem, leży o mil 17 lub 18 od Wilna. a 10 lub 12 mil od Mińska i tyleż od Zembina.

List dnia 4go b. m. z Wilna pisany donosi o zwycięztwie nad połączonemi korpusami Admirata Czyczakowa oraz Jenerata Wittgensteina przy Berezynie odniesionem, (b) niemniej, że Najjaśniejszy Cesarz stawał w zupełnym zdrowiu dnia 3 Grudnia w Mołodziesznie (c). Adjutant Xcia Neufchatel, Pan Montesquiou wystany jest do Paryża z wiadomością o powyższym zwycięztwie.

Z Drezna d. 5 Grudnia.

Według doniesień nadestanych ze Smoleńska pod dniem 12 z. m. od Jen. porucznika Thielmana do N. Króla, bateria konna pod Kapitanem Hillerem miała sposobność popisania się d. 2 Października w rozprawie pod Woronowem, a Saska brygada jazdy przyłożyła się stanowczo d. 4 Paźdz. przez swoją wytrzymałość do pomyslnego wypadku potyczki w bliskości wspomnionego miejsca. Król Neapolitański stanawszy ieszcze teyże nocy przed tą brygadą, oświadczył iey z tego powodu szczególniejsze swoje ukontentowanie.

N. Cesarz i Król mianował Jenerata porucznika Thielmana dowodcą Legii honorowej, a 21 officerów różnego stopnia,

podofficerow i żołnierzy ziego brygady członkami teyże Legii.

Z Tryestu d. 18 Lisfopada.

Fregacie Angielskiej, która się pokazata pod Dardanellami zabroniono przechodu. Anglicy rzekli się prawa przetrzāsania Tureckich okrętow, które sobie tak względem nich, iako też względem innych neutralnych okrętow, przywłaszczyli byli. Mimo tego iednak handel między Maltaą a Turcyą zmniejszył się znacznie, a szczególniey od czasu, kiedy wywożenie osadniczych towarow do Austryi zupełnie uftało. Nowy Wielki Wezyr Hurschid Basza iest nader gorliwy w pełnieniu swych obowiazków i catkiem odany dobru Sultana. Teraz zatrudnia się powściągnięciem buntownikow, którzy w czasie woyny wymowili byli postuszeństwo Porcie. Udało mu się izwabić do Stambułu buntownika Saskia Beja Romeli, któremu kazał natychmiaft uciąć głowę.

Z Sztokolmu d 12 Lisfopada.

Gazeta urzędowa Duńska zawiera następujący artykuł:

Xiąże następcą tronu Szwedzkiego mianował Barona Cederhielm Ochmistrzem swego syna Xiącia Oskara. Podług własnoręczney instrukcyi Xiącia następcy, syn iego ma bydź wychowany zupełnie na sposob Szwedzki; ma nauczyć się doskonale oyczystego ięzyka, a po doftatecznym wyćwiczeniu się w nauce, religii, historyi, jeografii, statystyce i t. d. będzie odprawiać podróże po swojej nowej oyczyźnie, w celu obeznania się z iey właściwościami. Nauka skarbowa i o rękodzielniach będzie mu dawana podług zasad sławne-

go Ekonomika politycznego Smitha, a nieśmiertelnych dzieł Winkelmanna ma czerpać dokładne wyobrażenia o pięknych naukach. Szczególniey ma bydź młody Xiąże przyzwyczajony do osobistej pracy; rozwinięcie mocnego i stałego charakteru dla przyzwoitego utrzymania w czasie honoru i pomyślnego bytu Szwecyi, ma bydź głównym celem iego kształcenia. "Przypominay WPan uftawicznie moiemu synowi (słowa Xiącia następcy w instrukcyi daney Baronowi Cederhielm) że stały Rządca iest naywiększą karą, którą niebo na ludy zsyła; że upadek państw, woyny domowe i niewola ludu są smutkami, ale oraz koniecznymi wypadkami, iezeli Rządzczy zbywa na mocney woli; że woyna iest wprawdzie naywiększym nieszczęściem dla kraju, ale w pewnych okolicznościach iest ona naydzielnieyszym środkiem przywrocenia narodowi dawney iego dzielności i obudzenia w nim dawnego ducha; że iest środkiem zachowania narodu od obcey przemocy i utraty własnego nazwiska, „

Dnia 16 Grudnia 1812	-	-	-	9,
- 17	-	-	-	8, 6
- 18	-	-	-	12,
- 12	-	-	-	16,

Dnia 21 i 22 Grudnia 1812.
Cena zboż roznego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	13 — 12 —	11 —	10 —	
nowe Zyto	9 15 9 —	8 15 —	8 —	
nowy Jęczmień	9 15 9 —	8 —	7 15 —	
— Owsa	6 — 5 15	5 10 —		
— Jagiet	22 — 21 —	20 —	18 —	
— Grochu	20 — 19 —	18 —		
— Rzepaku	24 — 25 —	24 —		

D O N I E S I E N I A.

Dnia siódmego Stycznia 1813go roku we wsi Dziadyszczach w Powiecie Miechowskim o sześć mil od Krakowa leżący, sprzedane będzie za gotowaj Courant mo-

nieę zboże, jako to: żyta kop 150, pszenicy kop 150 i owsa kop 100. — Zyczący sobie nabyć takowego zboża zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znajdować.

Dan w Krakowie dnia 21 Grudnia 1812 Roku.

Jan Nepomucen Franki, Komornik T. C. P. I. D. K.

Obwieszczenie Którym się czyni wiadomo, iż na mocy Dekretu Wysok. Trybunału Cywil. I. Instancyi Departamentu Krakowskiego z dnia 18go Listopada r. b. na opozycyą przeciwko Aktowi Eksekucyjnemu założoną wypadłego i pominięty Akt Eksekucyjny w swej mocy zachowującego w dniach 9 i 10 Stycznia 1813 Roku zawsze od godziny 9 rano zacząwszy w Dobrach Seceminie pod Nr. 1 sprzedawane będą więcęcy dającemu różne meble jako to: kanapy, stoły, stoliki, krzesła, komody, lustra, zygar ścienny, powozy, skopy i zboże w snopie, więcęcy dającemu za gotową zapłatę.

Datt. w Jędrzejowie dnia 15 Grudnia 1812 Roku.

Jęgnacy Rzechowski, Kom. Pow. Jędrz. Dep. Krak.

Sąd Policji Poprawczej Wydziału Białskiego. Z powodu odbitego przez wojsko nieprzwiacielskie dnia 16 Października r. b. więzienia Łukowskiego i wypuszczenia z tegoż Sądu tutejszego siedmiu Aresztantow o różne zbrodnie i występki obwinionych; wzywa uprzejmie wszystkie Władze Cywilne i Wojskowe, ażeby tychże zbiegłych Aresztantow niżej dokładnie z fizyognomii opisanych, wszędzie śledzić, a poymanych do Sądu tutejszego dostawić chcieli. — Opisanie zaś ich osob jest następujące:

1. Jęgnacy Jzdebski, rodem z Krassus za Olszyno z Powiatu Łukowskiego, lat 21 mający o rabunek winiony, Religii r. ł. wzrost mierny, twarzy ściągłej nieco piegłej, oczow siwych, włosow blond, w płaszczu siwym, butach, i furazercie niebieskiej.

2. Tomasz Juszyński, rodem z Lublina, 43 lat mający, o rabunek winiony, Religii r. ł. wzrostu słusznego, twarzy okrągłej, oczow borych i włosow blond, w mundurze arezszantckim.

3. Matensz Krassucki, z Zetrmo Krassus z Powiatu Łukowskiego rodem, 18 lat mający, o rabunek winiony, Religii Polsko łacińskiej, wzrostu małego, włosow blond, twarzy pociągłej, oczow siwych, w kapocie siwey przetartej.

4. Judko Leybówicz, z Radzyna z Powiatu Radzyskiego rodem, 31 lat mający, o podpalenie winiony, Religii Moyżeszowej, wzrostu słusznego, twarzy pociągłej, oczow siwych, włosow blond, w mundurze arezszantckim, mowi nieco z Mazowiecka.

5. Jan Burnicki, z Osrowa Powiatu Łosickiego rodem, lat 18 mający, o kradzież winiony, Religii r. ł., wzrostu małego, twarzy okrągłej, nosa zadartego, nieco dziobaty, włosow żółtych, oczow siwych, w mundurze arezszantckim.

6. Antoni Sokółowski, z Łosic z Powiatu Łosickiego rodem, 25 lat mający, o kradzież winiony, Religii r. ł. wzrostu średniego, twarzy białej, włosow blond, w kapocie niebieskiej i bótach złotych.

7. Semen Dworski, z miasteczka Pelawy z Kordonu Rossyyskie rodem, 50 lat mający, o kradzież obwiniony, Religii r. gr. wzrostu niskiego, twarzy kościawej, suchej, włosow blond kołtonowatych, oczow siwych, w kapocie siwej. — W Białej dnia 6go Grudnia 1812.

Dzieszuk, Pisarz Sąd.

Urząd Wykonawczy przy Trybunale Handlowym Dep. Krakowskiego i Radomskiego — uwiadomia Publiczność — iż na dniu 27 b. m. i r. w niedzielę o godzinie 9tej z rana w domu pod Nr. 53 w żydowskim mieście przy Krakowie to jest w zamieszkanu Rabina przez publiczną licytacyą sprzedawane będą następane kosztowności: binda żydowska perłami rubinami wysadzana, kanak jeden, wysadzany perłami kalikuckiem, drugi z nitką perł oryantowek, sznur koralu ważący łotow 9, kulczykow par trzy z perłami i rubinami. — Mający chęć nabycia raczą się na dniu oznaczonym i wymienionym miejscu zgromadzić. — Wyszczególnione kosztowności przez trzy następane dnie poprzedzające sprzedaż to jest: 24, 25 i 26 b. m. i r. od godziny 2giej aż do 6tej po południu można oglądać w zamieszkanu JP. Jozefa Kremer, w Ryнку pod Nr. 678 na trzecim piętrze, którego dozorowi rzeczy te są powierzone. —

W Krakowie dnia 4go Grudnia 1812 R.

Jan Kanty Flachinety, Komornik Tryb. Han. Dep. Krak. i Radom.

List gończy, J.K.X. Mci Sąd Policyi poprawczej obwodu Jędrzejowskiego w Dep. Krakowskim, wywa wszystkie tak cywilne iak i woyskowe władze aby o zbrodnię kradzieży obwinionego Antoniego Skowrońskiego publiczności niebezpiecznego z arestow tegoż Sądu zbiegłego śledzity, a wyłedzonego schwytawszy pod ostrą strażą tu do Sądu dostawily. Tenze Antoni Skowroński takze Pollawski zwany rodem z Michałowa koto Mysłowic z Śląska Pruskiego Powiatu Raciborskiego, lat 36 lub 38 mający poofatecznie we wsi Nrayno w powiecie Kieleckim Dep. Radomskim z żoną Małgorzatą z domu Seremaczką zamieszkaty, Obrażnik i płotno drukujący, iest wzrosłu dobrego na głowie długi opuszczonych czatnych włosów takichże, brwi, oczow siwych, twarzy exragły podziubauey, wąsow małych rudo zarastaiących, nosa grubo mało co ściągtego, mowi tylko oyczyliym ięzykiem umie nieco czytać po polsku, w czasie ucieczki miał na sobie żupan granatowy sukienny, koszulę ogrubnego lnia nego płotna, kamizelkę białą sukienną, spodnie pocienne, czapkę z siwym baranem zielonego wierzchu, buty ordynaryjne na obcasach. W Jędrzejowie d. 2 Grud. 1812.

Kozieradzki.

Sąd Policyi Poprawczej obwodu Krakowskiego uwiadomia publiczność, że Zofia z pierwszego małżeństwa Stanisława Skotnickiego, a z powtornego Jana Kosota małzonka, religii katolickiej, wdowa, lat przeszło czterdzieści mająca, wzrostu niskiego, twarzy huderlawey ściągłej, włosów na głowie ciemnych, oczow siwych, nosa małego ściągłego, a nosi się po mieysku. Na głowie wiąże czasem chustkę białą, czasem turecką wiązaną iak po małych miateczkach iest zwyczaj nosząca, tudzież sukienkę z sukna zielonego z barankami siwemi, z potrzebami do zapinania, a pod czas gorset, chodzi takze po mieysku w spodnicy i w trzewiakach, a poniekąd w botach na korkach, służąc u Kotary włościana wsi Krzyszkowic, popełniła znaczną kradzież i zbiegła. Wzywa oraz wszelkie tak władze cywilne iako i woyskowe, aby pomienioną zbiegłą śledzić, poymać, a potem tu pod strażą dostawić rozkazać raczyly. W Krakowie d. 7 Grudnia 1812.

Więckowski, Horzowski, Michalski.

Wzwanie publiczne, pozostaley wdowy Samuela Bogumita Nells, który lat 28 mając, w roku 1790 w Sandomirekim utonął, i był w ow czas w służbie u Hrabiego Beit iako Sekretarz Salinow w Busku, którą wdowę i pozostale dwoie dzieci czyli iego Successorow podpisany Kurator ninieyszym powołuje, ażeby podług Przepisu Sądowego Kodexu w ciągu sześć miesięcy od dnia dzisieyszego rachuiąc albo osobiście albo przez Plenipotentia prawnie umocowanego tutaj Ranęły a to dla odebrania części spadku która w Zdunach po Zusanie Beaty Nellowey z domu Sukny Farbierki w roku 1807 zmarłej z majątku po niey pozostatego im przypadaj; w przypadku nieślawienia się tenze spadek do Sadu oddany, a nieślawiającym wieczne milczenie nakazane będzie. — W Zdunach dnia 15go Paździerka 1812 w Powiecie Krotoszynskim Departamencie Ponańskim Xięstwa Warszawskiego

Öffentliche Aufforderung an die hinterlassene Wittve des im Jahre 1790 im Sandomirischen ertrunkenen 28 jährigen Samuel Gottlieb Nells, damals in Diensten des Herrn Grafen v. Beit als Sekretair der Salz-Salinen zu Buskau so wie dessen hinterlassenen beyden Kindern oder deren Erben, werden von unterzeichneten Courator hierdurch citirt sich nach Verschrift der Gerichts-Ordnung in 6 Monaten a dato an, entweder in Person oder aber durch einen gesetzlichen Bevollmächtigten hieselbst zu erscheinen, um aus der Verlassenschaft der zu Zduny im Jahre 1807 verstorbenen Schwarz und Schönfärberin Susanna Beata Nellsin geböhrene Sukny, auf sie gefallene Erbschafts-Anteil in Empfang zu nehmen. Im ausserbleibenden Falle aber zu gewärtigen das solches dem Gerichte übergeben wird, und ihnen ein ewiges Stillschweigen auferlegt würde. — Zduny den 15ten Oktober 1812. Im Krotoszyner Kreise Posener Departaments des Herzogthum Warschau.

Goltz

iako Kurator majątku
po zmarłej Nellorey
Sądownie postanowiony,

Goltz

als gerichtlich bestellte
Courator der Nellsischen
Verlassenschaft.